

't Zwaalfje

Nieuwsbrief Vogelwerkgroep Berkelland

Borculo - Eibergen - Neede - Ruurlo

Fuut
Foto: Marjon Hoen

Najaar 2022, jaargang 11, nummer 2

In dit nummer onder meer aandacht voor:

Ooievaar
Foto: Benno Stortelder

Dagexcursie Giethoorn
pagina 4

Spreeuw
Foto: Jos Korenromp

Spreeuwen, onbekommerde vogels
pagina 8

Kraanvogels
Foto: Ellen van den Adel

Excursie Diepholz
pagina 14

Deze fraaie kleurige plaat van een paartje Kraanvogels ontving de redactie van Benno Stortelder. Je ziet deze fraaie vogels steeds meer in Nederland. Deze foto is gemaakt bij camping De goede Weide in Het Drents Friese wold.

Waar vindt u ons op internet

Meer informatie, verslagen van inventarisaties, excursies, een overzicht van werkgroepen etc., vindt u op onze website:

www.vogelwerkgroepberkelland.nl

Voor waarnemingen in de gemeente Berkelland: kijk op de website:

www.vwgberkelland.waarneming.nl

Wij hebben ook een eigen Facebook pagina!

Bestuur Vogelwerkgroep Berkelland

Voorzitter

Henk Leevers, Oude Eibergseweg 13, 7273 PJ Haarlo

tel: 0545-261531 henkenjantine@hotmail.com

Secretaris

Sonja Grooters, Hengeler 58, 7161 ET Neede

tel: 0545 - 292 582 sonjaenhans@hotmail.com

Penningmeester

Dick van den Beld, Borculoseweg 35, 7273 SJ Haarlo

tel: 0545 261 369 dvandenbeld@caiway.nl

Bankrekening: NL48RBRB.085.01.05.714 t.n.v.

VWG Berkelland te Ruurlo

Lid

Marjon Hoen, Kieftendijk 3, 7161 RL Neede

tel: 06 55 712 851 info@marjonhoen.nl

Algemeen mail-adres

E-mail: info@vogelwerkgroepberkelland.nl

*De redactie van deze uitgave is verzorgd door
Cees van Beinum, Marjon Hoen en Jos Korenromp*

Een Meerkooit lijkt zo'n gewone vogel maar van dichtbij zie je het knalrode oog en de bijzondere en kleurrijke poten. Deze foto is gemaakt door Marjon Hoen in de Biesbosch.

Inhoudsopgave

Van de voorzitter Henk Leevers	3
Dagexcursie naar Giethoorn Bertie Klein Elhorst - Snoeijenbos	4
Ledenavonden Sonja Grooters en Henk Leevers	5
24 uren telling Marina Pruijssers	6
Gespot in de Biesbosch: de Visarend Marjon Hoen	7
Spreeuwen, onbekommerde vogels Jos Korenromp	8
Eurobirdwatch, 1 oktober 2022 Marina Pruijssers	10
Kennismaking in vogelvlucht Karin Bosch	11
Nestkastenbouwer en materialensponsor Henk Lammers	12
Ingezonden foto's Kees van Rijn en Benno Stortelder	13
Excursie Diepholz Henk Leevers	14
Reisverslagen Bart ter Beek	16
Activiteiten Vogelwerkgroep	16
Landelijke Sovon dag	16

Lepelaars
Foto: Benno Stortelder

Van de voorzitter

Onze vogelkennis is mede door de wetenschap enorm toegenomen. Maar de bijdrage van het internet heeft een enorme versnelling gegeven aan de verbreding van kennis. Vele vogelaars krijgen dagelijks informatie over waarnemingen van (bijzondere) soorten. De kenmerken van de vogel staan erbij en ook de zang met ook nog eens diverse roepjes worden getoond. En dat alles handzaam beschikbaar op een mobiele telefoon in het veld, waarbij je het geluid kunt afspelen en opnemen.

Ik herinner me nog diverse excursies, waarbij ik probeerde om mensen de eerste beginselen bij te brengen van vogelgeluiden. Jeugd is daarbij een dankbare groep, die vrijwel altijd van mij het geluid van de Tjiftjaf als eerste kreeg voorgeschoteld. Soms met een cassettebandje, maar meestal in het echt. De zang is heel metrisch en klinkt inderdaad als tjif-tjaf en bij onze Oosterburen klinkt het als zilp-zalp en heet dus daar Zilpzalp. Maar dit is klein bier voor de doorgewinterde vogelaar, want die gaat op zoek naar de Siberische Tjiftjaf in Nederland.

Het blijkt namelijk dat deze ondersoort ook gespot kan worden en dan met name de laatste maanden van het jaar. Op internet staat o.a. het

volgende: "De Siberische Tjiftjaf wordt in de meeste landen beschouwd als een ondersoort van de Tjiftjaf en broedt ten oosten van de Russische Petsjora-rivier en overwintert van Irak tot India. In West-Europa komt deze ondersoort schaars voor, met name gedurende de laatste drie maanden van het jaar. Het eerste aanvaarde geval voor Nederland was in oktober 1985. Een enkele maal komt het voor dat een Siberische Tjiftjaf in Nederland overwintert, zoals tijdens de zeer zachte winter van 2006-2007 toen een exemplaar overwinterde in De Bilt. Voorjaarsgevallen zijn nog steeds zeldzaam."

Ik vind het prachtig om te zien dat leden van onze Vogelwerkgroep deze soort spotten en dat Tim Oortwijn zijn ontdekking in de groepsapp deelt, waarna meerdere leden naar de opgegeven plaats gaan. Vervolgens zie je de waarnemingen terug op de site en ook nog met een geluidsfragment. Geen metrisch tjif-tjaf of zilp-zalp en ook geen metrische Siberische variant daarvan. Neen, slechts een fragiel roepje is alles waar je het mee moet doen. Maar blijkbaar is dat het kenmerkende roepje en heb ik weer wat bijgeleerd over de Tjiftjaf.

Veel plezier met de vogels.

Henk Leevers, voorzitter

Zaterdag 23 mei 2022 De dagexcursie naar Giethoorn / de Weerribben

Purperreiger

Vol verwachting wat de dag ons brengen zou, vertrokken we om half 8, in een busje met 8 personen vanuit Neede richting Giethoorn. Harry Overbeek was onze chauffeur en Benno Stortelder onze gids, die de route naar zeven vogelhutten had uitgezet. De overige 6 konden heerlijk achteroverleunen; beetje kletsen, broodje eten en natuurlijk vogeltjes kijken. Ook werd direct bepaald wie het stukje voor 't Zwaalfje zou schrijven... De ochtend begon al goed! De opzet van de excursie was verschillende soorten eenden, steltlopers, rietvogels en de Roerdomp te spotten.

De eenden waren goed vertegenwoordigd; Bergeend, Grote Zaagbek, Krakeend, Slobeend, Smient, Tafel-eend, Wilde Eend, Wintertaling en de Zomertaling kwamen op ons pad.

Ook de steltlopers lieten zich graag zien; waaronder de Grutto, Kievit, Scholekster, Tureluur en Wulp. De Kleine Karekiet, de Rietgors, de Rietzanger, de Snor, Sprinkhaanzanger vallen onder de rietzangers. Maar helaas, de Roerdomp hebben we niet gespot.

De Brandgans, Grauwe Gans, Grote Canadese Gans en Nijlgans waren ruimschoots aanwezig. De Meerkoet, Fuut en Watersnip werden ook getroffen. Maar ook de Blauwe Reiger, de Grote zowel de Kleine Zilverreiger, de Koereiger en de prachtige Purperreiger toonden zich op deze zonnige dag. Net als de Ooievaar, de vele Lepelaars, Aalscholvers en de Knobbelzwaan. De Kleine Mantelmeeuw, Kokmeeuw, Visdief, Zilvermeeuw en de Zwarte Stern werden ook genoteerd. Drie Bruine Kiekendieven werden al vroeg in de ochtend gespot in de Weerribben. De Sperwer en Torenvalk zagen we elders.

Verder zagen we de Boerenzwaluw, Ekster, Fitis, Tuinfluiter, Gekraagde Roodstaart, Gele Kwikstaart, Grote Bonte Specht, Holenduif, Houtduif, Koolmees, Merel, Nachtegaal, vele Oeverzwaluwen (bij de oeverzwaluwenwand), Pimpelmees, Putter, Roek, Roodborst, Spreeuw, Stadsduif, Tjiftjaf, Turkse Tortel,

Vink, Winterkoning, Witte Kwikstaart, Zwarte Kraai, Zwarte Roodstaart en Zwartkop.

We namen ruim de tijd om de vogelkijkhutten/uitkijkposten te bezoeken en te genieten van het scala aan vogels. Prachtige foto- en filmopnames werden gemaakt in Steenwijk/ Steenwijkerkamp, De Weerribben/Wetering (Oost), Kanaal Steenwijk, De Wieden, De Auken/Beulakerpolder Wanneperveen. Daarnaast werd de inwendige mens ook niet vergeten.

Ondanks de goede voorbereidingen van Benno, het auto-navigatiesysteem en Google Maps was het toch nodig een inwoner van Wanneperveen de weg te vragen... "hier links af en dan gewoon doorrijden". Hij stuurde ons midden door de rimboe, over een rustig, maar smal fietspad naar een prachtig natuurgebied. Een zeer verrassende route over de zompige bodem. Gelukkig, niet gesnapt door de veldwachter.

Voordat we de terugtocht aanvaardden, vonden we in Giethoorn een goed terras waar we afsloten met een drankje en een hapje.

Voor een beginnende vogelaar als ik was het een feest vele soorten te spotten die je in je "eigen" omgeving niet snel treft. Toen de dag echter wat verder werd het me (eindelijk) duidelijk dat het tellen van zoveel mogelijk soorten vogels ook een sport is.

Rietzanger

Putter

Gelukkig had Willy Smeenk een goede administratie bijgehouden en samen kwamen we tot een totaal van 71 soorten.

Van de uitgebreide en gedetailleerde kennis van een aantal vogelaars was ik erg onder de indruk. Ik hoop dan ook nog veel bij de VWG Berkelland te leren.

Daarnaast kan ik elk lid, dat nog nooit een excursie heeft bijgewoond, aanraden om eens deel te nemen hieraan. Het was een zeer leerzame en een bijzonder gezellige dag!

Tekst: Bertie Klein Elhorst-Snoeijenbos
Foto's: Benno Stortelder

Ledenavonden

Dinsdag 6 september hebben we een ledenavond gehad bij De Melktap.

Na het rondje bijzondere waarnemingen waar onder andere Kleinst Waterhoen, Raaf en Wespindief genoemd werd, werd er ingezoomd op de Slangenarend. De Slangenarend is een jaarlijks terugkerende zomergast. Hij wordt onder andere in het Fochtloërveen waargenomen. Ook goed om Haaksbergerveen in de gaten te houden!

Vervolgens werden de voorlopige resultaten van de zwaluwen besproken.

Henk gaf de eerste globale resultaten van de uilen. Zowel Bosuil, Steenuil, als Kerkuil hebben zeer slechte broedresultaten. Vervolgens liet Henk enkele filmpjes van bijzondere waarnemingen in zijn Natuurtuin De Weerkamp en omgeving zien.

Vervolgens werd onze vogelkennis getest! Dit werd gewonnen door Kees van Rijn, hij zal de volgende ledenavond een korte presentatie geven. Kees maakt erg mooie foto's dus dat zal zeker een succes worden!

Tekst en foto: Sonja Grooters

Op 10 oktober was er een ledenavond bij camping Veldzicht in Haarlo.

Er waren ca. 25 leden en we konden wederom diverse zaken met elkaar bespreken. Bijzonder aardig was de terugkoppeling van de excursie naar Falsterbo met foto's van Dick Brinkhuis. Falsterbo is een echte hotspot als het gaat om vogeltrek met ook veel roofvogels. Echter de Havelandweg in Rekken is ook een prachtige trektelpost. Bart ter Beek nam ons mee in de wereld van de trekvogels en de tellingen. Hij deed dat meer dan voortreffelijk en zijn passie voor het trektellen landde bij menig aanwezige. Het was wederom een geslaagde avond.

Tekst: Henk Leevers

24 uren telling 2022

Laten we maar eens beginnen met te zeggen dat de lunch bij Annie en Fons Koldeweij heerlijk en erg gezellig was. Op het menu stond groentesoep, aspergesoep en broodjes in allerlei soorten en maten. Voor op het brood werden er vele eieren en spek gebakken. Al met al heerlijk. En ook fijn dat we na twee jaar eindelijk weer eens met elkaar konden lunchen. Veertien personen namen deel aan deze lunch. In totaal namen zestien personen deel aan deze 24 uren telling. Iedereen kon het op zijn eigen manier doen. Alleen, vanuit de tuin, alleen op de fiets, in tweetallen of waar de meeste personen voor kozen, fietsend. Ouderwets in twee groepjes die de strijd met elkaar aangingen. Volgens mij is er deze keer niemand met de auto gegaan.

Verrassend

24 Mei is net aan het eind van het trekseizoen en de steltlopers en de onverwacht overvliegende soorten zijn voor het grootste gedeelte al weg. Ook zingen de vogels niet meer volop omdat ze deels op de eieren zitten. Toch viel het al met al niet tegen. Samen hebben we 122 soorten gezien inclusief Fazanten, Soepeenden, Soepganzen en dergelijke. De Grauwe Klauwier, door Ad Postma gevonden in het Noordijker-veld, was de verrassing. Ook verrassend was dat we die dag geen enkele Sperwer zagen. Bijna elk groepje heeft op verschillende plekken in Berkelland een Bruine Kiekendief gezien. Betekent dat dat er meer zijn? Wie het weet mag het zeggen. Alle spechten, behalve de Draaihals zijn ook dit jaar weer waargenomen. Soms is het erg zoeken naar de Kleine of de Middelste maar het is toch gelukt. Een plaspauze levert je namelijk soms zo maar een mooie soort op. Veel moeite hadden de groepen met de Ringmus, Tapuit, Steltlopers en de Grauwe Vliegenvanger.

Op zoek naar...

Laat ik maar vertellen wat Willy en ik hebben gezien en gedaan omdat het toch lastig is om over de andere groepen te schrijven. Wij hadden om vijf uur afsproken bij de Nachtzwaluw aan de rand van Neede en Hengevelde. Het heidegebied hoort eigenlijk bij Twente maar de eerste twee meter van de heideveld staat ingetekend in Berkelland. En het beest laat zich vanaf de straat heel goed beluisteren. De locatie was zo nieuw dat Willy het niet kon vinden. Dus moest ik eerst op zoek naar Willy onderwijl al de nodige vogels noterend. Nadat we elkaar na twintig minuten hadden gevonden ving Willy nog een riedeltje op van de Nachtzwaluw. Nabij het Needse Achterveld zitten verschillende Steenuilen maar door het koele weer en de wind konden we er geen vinden op de daken van de boerderijen.

Needse Achterveld

In het Needse Achterveld gingen we voor de bosvogels zoals de spechten. De Kleine Bonte Specht lukte niet en ook de Goudvink liet het afweten. Steltlopers waren er niet meer omdat het gebied inmiddels was droog gevallen. Bij het heideveldje hebben we koffie gedronken en rustig naar de vogels geluisterd.

In totaal hadden we op dat moment iets meer dan 50 soorten.

Stokkersbrug

Vervolgens zijn we doorgefietst naar de Stokkersbrug voor de rietvogels. Onderweg de Bosuil gehoord bij het Vlear en ook hoorden en zagen we nog een Boomklever. Bij de Stokkersbrug zaten voldoende Kleine Karekieten maar je kon eigenlijk niet horen wat er in het riet zat achter de kijkhut omdat het zo hard waaide. Bij de plas zagen we wel een Tureluur en een Gele Kwikstaart. Doorgereden naar de Mallumse Molen en inderdaad na wat geduld de Grote Gele Kwikstaart.

Richting lunch

Bij de Havelandweg hoopten we op Tapuiten, Veldleeuweriken en roofvogels maar helaas. Op elke plek waar we keken kregen we er wel weer een soort bij maar de aantallen namen niet hard toe. We overwogen naar de zandvang bij Rekken te gaan maar door tijdsdruk zijn we richting Annie gefietst. Vlak bij Groenlo aangekomen ging de discussie wel of niet de Zwolse Leemputten. Deze putten vallen officieel buiten de gemeente Berkelland en daarom zijn we daar tot Willy's grote verdriet niet heen gegaan. En dat scheelde een Brandgans, Havik, Boomvalk en ... Zoals gezegd heerlijk gegeten bij Annie en daarna weer op weg. Een aantal mensen haakte na de middag af. Hans Grooters sloot zich bij ons aan en het plan was Oeverzwaluw, Kerkuil, Kleine Plevier, Dodaars en uiteindelijk naar de Grauwe Klauwier. Bij Haarlo werd Willy gebeld of hij op kraambezoek kon komen. Hij was opa geworden van een kleinzoon en zo haakte hij af om zijn kleinzoon te bewonderen. Later sloot hij weer aan bij Stokkersbrug waar we nog een poging deden voor de Grote Karekiet en de Rietzanger maar weer hoorden we ze niet.

Afsluiting bij de Chinees

We zijn geëindigd met een achttal mensen bij de chinees in Eibergen. Een aantal personen zijn in de late avond nog Nachtzwaluwen en Houtsnippen gaan scoren maar daar hadden Willy en ik geen puf meer voor. Na 100 kilometer te hebben gefietst was ik weer thuis en kon ik naar bed.

Tekst: Marina Pruyers

Gespot in de Biesbosch: de Visarend

Begin juli gingen wij een paar dagen naar de Biesbosch. Het was de eerste keer dat wij dit gebied bezochten. Onze B&B stond in een aardig dorp en als je langs de dijk reed kwam je in het volgende charmante dorpje. De dijk, waarop schapen met lammeren liepen, scheidde de rivier van het lager gelegen land. Een waar paradijs voor vele vogels. Hollandser kon niet!

Bijzondere krek

De eerste dag bezochten wij het noordelijkste deel van de Biesbosch. Naast de vele kleine vogels vielen de grote groepen Brandganzen en Lepelaars in het waterrijke gebied op. De paarse Kattenstaarten bloeide uitbundig en gaven het gebied extra kleur! Die middag zijn we mee geweest met een fluisterboot en dan kom je echt in de kleinere krekken. Prachtig! De volgende dag zijn we tegen de avond meegeweest met een zogenaamde bevertocht. Wij vielen met de neus in de boter! Al bij vertrek was de Visarend te spotten - hoog op een elektriciteitsmast bij zijn nest. Hij was niet te missen en hoogtepunt van de trip. Maar ook van de bevers, waarvan er 2 met elkaar aan het knokken gingen, de andere vogels en de ree in de laagstaande zon hebben we genoten. Het is werkelijk een prachtig gebied waar je ook goed kunt wandelen en fietsen.

De Visarend

De Visarend eet uitsluitend vis en dat maakt deze roofvogel bijzonder. In Nederland eet hij onder meer Rietvoorn, Karper en Baars. Hij is niet verwant aan andere roofvogelsoorten. Lange tijd was hij alleen een doortrekker, maar ze blijven steeds vaker hier hangen in de broedtijd. Het eerste broedgeval van de Visarend in Nederland deed zich in 2016 voor in de Biesbosch. In 2017 ging het hier zelfs al om twee broedparen met in totaal zes jongen.

Waar en hoe broedt de Visarend?

De Visarend bouwt een groot nest van takken in de buurt van water, in de top van een boom met vrij zicht, soms ook op palen en hoogspanningsmasten - zoals in de Biesbosch. Ze hebben één broedsel met gemiddeld drie eieren. De broedtijd is van mei tot september. De broedduur is 34-43 dagen en begint na het leggen van het eerste ei. De jongen vliegen uit na gemiddeld 50 dagen en worden daarna nog 30-60 dagen gevoerd. De Visarend broedt graag bij heldere plassen, langs sommige kusten, in moerasgebieden en met aangrenzend naaldbossen. In Nederland zijn ze bij de doortrek in het voor- en najaar in principe te zien bij visrijk water en waar goede uitkijk- en rustposten zijn. Soms zie je ze bij de doortrek ook over gebieden zonder water.

Hoe herken je ze?

Ze zijn groter en slanker dan de lichte Buizerd, met lange geknikte vleugels, contrastrijk, met een witte onderzijde en met opvallende zwarte polsvlekken. De brede zwarte streep over de witte kop die verbonden is met de donkere rug is kenmerkend. Ze hebben lange afhangende kopveren en lange krachtige poten. Op afstand lijkt hij iets op een Grote Mantelmeeuw.

Vogeltrek

Voor de overwintering trekken ze vaak richting Afrika. Scandinavische broedvogels trekken door Nederland, vooral in augustus-september en april-mei. Met oostenwind worden ze vaker gezien.

Tekst en foto's: Marjon
Bron van site Vogelbescherming

Spreeuwen, onbekommerde vogels

Jac. P. Thijssen koos de onbekommerde Spreeuw voor zijn beeldmerk, zijn Ex Libris.

In zijn boek “Het Vogeljaar” schrijft hij: “Gaaïen en eksters leven in druk en kommer. In Sauss und Brauss, zoals de Duitser zegt. Dat zijn me nu nog eens aardige vogels. En ze zien de ontwikkeling van de mensen-maatschappij aan zonder enige bezorgdheid, ja met een goedkeurend knikje en een onvergelykelyk komiek trekje om de mond, want het aanleggen, bouwen of bedrijven, het komt altijd in hun kraam te pas. Indijking, landontginning, bosaanplant, allemaal dingen, waardoor andere vogelsoorten met ondergang bedreigd worden, betekenen voor hen niets anders dan meer voedsel, meer woongelegenheid, meer levenslust”.

Zorgelijk

Een vogel die we tot voor kort, net als mussen veel konden zien is de Spreeuw. Hij is een van de meest talrijke vogels ter wereld. Hij kwam zo algemeen voor in de nabijheid van onze huizen dat we hem eigenlijk niet meer zagen, laat staan dat we zijn prachtig zwart pakje met groene, blauwe en purperen glansen bewonderden. Maar volgens gegevens van Vogelbescherming zijn de aantallen sterk aan het afnemen. Vanwege zijn enorme talrijkheid valt die achteruitgang nauwelijks op. Oorzaak zou o.a. zijn dat “stadse” oudervogels steeds langere voedselvluchten (naar het buitengebied) moeten maken, waardoor het broedsucces te laag wordt.

Zangtalent

Ook al is zijn zang heel anders dan de virtuoze zang van de Nachtegaal, toch kunnen wij zijn gebabbel, gekwetter, gekweel, gepieuw, afgewisseld met lang uitgehaalde stijgende en dalende fluittonen en snavel geklepper best waarderen. In zijn zang-enthousiasme slaat hij met de vleugels op en neer. Met geheven kop en trillende halsveertjes brengt hij zijn opgewektheid over op ieder die maar luisteren wil. En dat niet alleen in de broedtijd. Als het maar even zonnig is gaat zijn snavel wijd open. Ook is hij befaamd om zijn rijk assortiment imitaties. Op een van bijeenkomsten van mensen die natuurgeluiden opnemen, liet een clublid een opname horen van een trekvogel die kennelijk uit Oost-Europa kwam. De vogel imiteerde feilloos o.a. het geluid van een spinnewiel en zo’n ouderwetse grote

slijpsteen die je vroeger vooral bij boerderijen zag. Tijdens onze herfstvakanties op Terschelling maakte ik bij windstil weer ook opnamen van Spreeuwen die op het pannendak van ons gehuurde verblijf in het zonnetje zaten te musiceren. Als je zo’n track later thuis afluistert waan je je weer terug op het eiland. Jodelende Wulpen, tutende Tureluurs, rëtsjende Snippen, kwakende eenden komen voorbij, maar ook blaffende honden, de loslopende kippen in de tuin en en langs trekkende Kauwtjes.

De baas

Bedrijvigheid kenmerkt wel het gedrag van de Spreeuw, vooral wanneer hij met schommelende gang zijn voedsel zoekt. Door zijn vrijmoedigheid, vaak gezien als brutaliteit, komt hij nogal eens in conflict met andere vogels, die dan wel eens een stapje opzij moeten doen. In een van de wat stillere straatjes op Terschelling zag ik bij herhaling, wanneer we terug kwamen van boodschappen doen rond een uur of vijf, naar verhouding veel Spreeuwen op de nokken van daken in de omgeving van een bepaald huis. Het bleek te danken aan een mevrouw die elke dag om die tijd de voederplank rijkelijk voorzag van alles wat de vogels kennelijk lekker vonden. Ik heb er wel eens bijgestaan om daar opnamen te maken. En dan zie je dat de Spreeuwen, ook door hun grotere aantallen en gekrijs de baas zijn en blijven. Zelfs Houtduiven moeten vaak een stapje opzij doen.

Welk voedsel?

Wat voedsel betreft is hij weinig kieskeurig. Algemeen is bekend dat hij verzot is op vruchten en bessen, zodat tuinders er geducht schade van kunnen ondervinden. Desondanks kunnen we de Spreeuw toch ook wel als nuttig beoordelen, want hij is een ijverig verdeler van duizenden vraatzuchtige emelten en ritnaalden, larven van respectievelijk langpootmuggen en kniptorren, misschien wel de schadelijkste insecten voor de landbouw. Dat geldt met name ook voor sportvelden. Eind mei zie je deze vogels net als Kokmeeuwen op wegen waar eiken langs staan, zich te goed doen aan rupsen van de eikenbladroller, die zich langs draden laten zakken om op de grond te verpoppen.

Onderscheid en broedgedrag

Mannetje en vrouwtje zijn moeilijk van elkaar te onderscheiden. Met een verrekijker zou je in de broedtijd

invasie Notenkrakers op zijn gazon in zijn tuin had. Hij zei er wel bij dat het gezien het formaat waarschijnlijk de “Kleine Notenkrakers” betrof !!! En inderdaad doen die stippels daar wel aan denken.

De Nederlandse Spreeuwen zijn veelal standvogels, maar trekken ook wel naar het zuiden, waarna ze soms oversteken naar Engeland. In de herfst passeren ons grote scharen doortrekkers, afkomstig uit noordelijke en oostelijke landen, om bij ons te overwinteren.

Luchtshow

Voor ‘s avonds houden ze dan massaal hun vlieg oefeningen boven gemeenschappelijk slaappleatsen. Hele wolken zwaaïen en zwenken daar dan feilloos in gesloten formatie door de lucht. Zo’n wervelende luchtshow is adembenemend om te zien. De telkens wisselende belichting op duizenden vleugels die een hevig gedruis veroorzaken, maken alles nog indrukwekkender.

kunnen waarnemen dat het vrouwtje een wat rose ondersnavel-basis heeft, terwijl die van het mannetje wit is. Beide partners verzorgen samen de jongen, die o.a. in boomgaten, nestkasten en onder dakpannen geboren worden. In het blad van Vogelbescherming vond ik eens een artikel waarin stond dat Spreeuwen soms kruiden als nestmateriaal gebruiken. Onderzoekers troffen onder meer duizendblad, berenklaauw, fluitenkruid, vlier, zevenblad en wilg aan. De verklaring zou waarschijnlijk liggen in de geur die kruiden afgeven. Hoe het precies zit weet men nog niet, maar spreeuwenouders lijken beter voor hun eieren te zorgen als zij kruiden als nestmateriaal hebben verwerkt. Ik had dit verschijnsel graag met eigen ogen willen zien en vastleggen, maar dat is tot op heden nog niet gelukt. Als u het wel hebt gezien, graag een tip.

Zo gauw de zorg voor de jongen voorbij is verenigen Spreeuwen zich tot groepjes, die zich soms aansluiten bij Kieviten, Roeken en later bij Kramsvogels, die we al azend op de weilanden kunnen aantreffen. Met brede zwaai passen schommelen ze graag achter de grazende koeien aan, die met hun zware tred insecten naar de oppervlakte jagen.

Verenkleed

In september verwisselen ze hun glanzende broedkleed voor nieuwe donkere veertjes, die aan de top witte vlekjes vertonen, zodat ze er gestippeld uit gaan zien. Ik werd al eens gebeld door iemand die een

Ondertussen wordt het steeds donkerder. Na vele rondjes boven de slaapplek gedraaid te hebben, waarbij zich steeds weer groepjes laatkomers aansluiten, laten de vogels zich als een stortregen loodrecht naar beneden vallen in veelal rietvelden of bomen. Het gekrakeel om een geschikt plaatsje gaat nog geruime tijd door, loopt soms uit op slaande ruzie en hevig krijsen. En heel vaak gaat zo’n vechtende kluwen nog even de lucht in om daar de strijd te beslechten. Er wordt nog lang gekwetterd en gegild tot elke vogel zijn plekje heeft gevonden en ingenomen. Langzaam wordt het rumoer minder, maar helemaal stil wordt het nooit. Die spectaculaire avondvluchten krijgen vaak veel positieve media aandacht, maar ook negatieve als de vogels bijv. overnachten in stadsbomen waaronder wordt geparkeerd. Deze spreeuwenbeweging kunnen we bijna elk jaar wel waarnemen boven bijvoorbeeld het Haaksberger-Veen, het Zwillbrocker Venn en het Hilgelo bij Winterswijk.

Tekst en foto's Jos Korenromp

Eurobirdwatch 2022, zaterdag 1 oktober

De weersvoorspellingen waren de hele week al somber voor deze zaterdag; regen en veel wind. De laatste dag van de september, vlogen er veel vinken over. Omdat de lucht strakblauw was kon je ze alleen op grote afstand oppikken. Wat er over je heen vloog verdween in de blauwe soep en zo is er altijd iets te mopperen over de weersomstandigheden. Ook hadden we deze dag de eerste Kolganzen van dit najaar en we hoopten vandaag op meer.

Om 6.43 kwam via de landelijke trektelapp de eerste melding binnen van overvliegende Zanglijsters in Hoekse Sluis. Hier thuis miezerde het op dat moment nog. Wat ik toen nog niet wist dat "onze" eerste teller al op de telpost aanwezig was, gevolgd door twee andere stoere mannen. Ik moest eerst nog koffie en thee maken en allerlei heerlijkheden inpakken voor de groep. Er is blijkbaar nog sprake van een traditionele rolverdeling.. hi hi.

Zanglijsters

Aangekomen op de telpost was het nog steeds ietwat nattig maar de eerste Zanglijsters waren hier ook al gehoord. Deze vogels trekken vooral in de nacht en wij denken dat ze vannacht door het slechte weer zijn opgehouden en daarom

nu overdag vliegen. Het dagrecord is van 3 oktober 2019, namelijk 1349. Dat hebben we bij lange niet gehaald, maar 363 is toch een heel mooi aantal. Het derde record ooit van deze soort van onze telpost.

Topper

De Boerenzwaluwen en Koperwieken deden het ook erg leuk. Maar de topper was toch de Beflijster die rond kwart voor negen roepend over ons heen vloog. Hij ging een paar seconden in de boom zitten om vervolgens verder te trekken. Ook daarna zagen we nog een meerdere Beflijsters en een aantal "Lijsters onbekend". Die zagen we op zo'n grote afstand dat we daar niet met zekerheid een Beflijster van konden maken. Zoveel Beflijsters hadden we nog niet eerder gezien op de telpost. Ook landelijk deed deze soort het goed.

Droog en aangenamer

Ondertussen was het droog en was het aangenamer dan we hadden verwacht en het vloog ook beter dan verwacht. We kregen net zoals ieder jaar bezoek; deze keer van ons fietsduo Sonja en Harry, Fenne ons jongste jeugdlid met zijn vader, Jan Hissink en laat in de middag Berthe en nog een aantal onbekende voorbijgangers. Voor de telpost staan zonnebloemen die veel Putters en Groenlingen aantrekken en die zich goed laten bekijken. Zeker met een mooi zonnetje erop is het een plaatje. Altijd leuk voor de bezoekers maar lastig voor de tellers. Ze roepen veel, waardoor je andere geluidjes kan missen en het is onduidelijk of ze wegtrekken of ter plaatse zijn. Een geluidje dat we gelukkig niet misten was dat van de Bonte Strandloper. Het is een veel voorkomend vogeltje maar niet in het binnenland. Dus altijd een leuke waarneming. Om 11.00 uur komt traditie-getrouw Annie. Ze neemt altijd heerlijke appelflappen mee waar wij volop van genieten.

Om 15.00 uur toch maar stoppen

Na 12.00 uur komt de regen dan toch, eerst nog wat gesputter maar zo tegen half twee spoelt het gedurende 15 minuten. Alleen Willy en ik tellen nog. In de lucht is er weinig meer te zien al moeten we wel constateren dat de Boerenzwaluwen blijven vliegen en zelfs na de stortbui en met een stevige wind trekt er nog een Buizerd door.

Om drie uur zijn we toch maar gestopt bij gebrek aan vogels en bij overvloed aan wind net als op diverse andere telposten in het land. En ja, we hebben Vinken, 587 stuks (de dag ervoor 4387) en Kolganzen, 5 stuks, gezien en... een Rode Wouw, en een Smelleken, en Pimpelmezen en... Wanneer u het precies wilt weten wat we hebben gezien kunt u dat nalezen op de site van trektellen.nl onder telpost Havelandweg.

Tekst en foto Marina Pruyssers

Kolganzen
en Aalscholvers
die gezamenlijk
optrekken
(foto gemaakt aan
de Havelandweg -
een paar dagen na
de Eurobirdwatch)

Kennismaking in vogelvlucht

In deze rubriek vertellen leden van de Vogelwerkgroep Berkelland door middel van een aantal vragen wie ze zijn en waarom ze vogels in hun hart hebben gesloten. Naast het beantwoorden van de vragen mogen er natuurlijk ook bijzondere foto's meegezonden worden!

1 Stel je zelf even kort voor: naam, werk, waar woon je, etc?

Mijn naam is Karin Bosch. Sinds 1988 woon ik in Eibergen. Mijn partner is Ruud Holshuijsen en hij heeft een zoon en een dochter. Vanuit Didam ben ik hier komen wonen omdat ik op kazerne Kamp Holterhoek werkte. Na 34 jaar daar fulltime gewerkt te hebben, heb ik na de zoveelste reorganisatie defensie verlaten. Sinds augustus dit jaar, werk ik drie dagen in de week bij boekhandel Gellekink in Eibergen. Een jaar of tien geleden ben ik naar een informatieavond geweest van de weidevogelbescherming. In de krant stond een artikel dat ze nieuwe vrijwilligers zochten. Dit was mijn eerste kennismaking met vogelactiviteiten. Twee jaar geleden heb ik mijn vliegbewijs voor een drone gehaald, en met de andere weidevogelvrijwilligers zoeken we met de drone de nesten van weidevogels. Dat betekent dat we met zonsopgang moeten vliegen omdat we met een warmtebeeld de nesten opsporen. En dat is heel vroeg opstaan. De zon op zien komen is wel een mooi moment van de dag.

Begin dit jaar vroeg Sonja Grooters of ik er wat voor voelde om het coördinatorschap van de zwaluwentelling over te nemen van Henny Waanders. Het zou anders waarschijnlijk ter ziele gaan. Daar ben ik dit jaar mee begonnen.

2 Wat is het meest grappige wat je hebt meegemaakt tijdens het vogelen?

Ik zou het zo niet weten. Als we een aantal uren op pad gaan, wordt er koffie en koeken meegenomen. Het is altijd wel gezellig en zijn de gesprekken niet altijd even serieus.

3 Wat is de meest bijzondere vogel die je ooit hebt waargenomen?

De Condor. Die heb ik in Peru gezien, een paar jaar geleden. Deze vogels hebben thermiek nodig om te kunnen vliegen. Uit een diepe kloof van 1000 m komen ze langzaam omhoog zweven naarmate het warmer wordt gedurende de ochtend. Jaren geleden zaten er aan de meidoornstraat in een conifeer een aantal Pestvogels. Deze waren door de oostenwind een beetje afgedreven. Prachtige vogels.

4 Wat is je lievelingsvogel en waarom?

Ik heb niet echt een lievelingsvogel. Maar bij ons in de tuin woont al een paar jaar een Heggemus. Die scharrelt dagelijks door de tuin. Het vogeltje heeft zeker een nestje gehad afgelopen jaar. Vanuit ons keukenraam konden we zien dat het een jong aan het voeren was.

5 Hoe zie je de toekomst voor de vogels in Nederland?

Niet zo rooskleurig vrees ik. De meeste weilanden zijn groene woestijnen. Hun biotoop is op veel plaatsen erg verstoord. Geen bloemen en weinig tot geen insecten. Ik hoop dat de boeren de kans krijgen om het roer om te gooien en dat ze niet in inkomen achteruit gaan.

6 Heb je een gebied waar je het liefst naar toe gaat om vogels te spotten?

Het buitengebied van Eibergen en mijn eigen tuin!

7 Heb je naast het vogelen nog andere hobby's, en zo ja welke?

Wandelen, fietsen, lezen, schaatsen, handwerken. Ik hou ook van muziek. Ik speel fagot, en dat doe ik dagelijks.

8 Aan wie geef je de vlucht voor de volgende keer door?

Redactie: Karin heeft nog niemand gevraagd maar Trees Geerdink die de vorige keer deze vragen heeft ingevuld wilde het stokje graag doorgeven aan Harry Tenhagen. De redactie zal hem de volgende keer benaderen.

De nestkastenbouwer en de materialensponsor van de Vogelwerkgroep Berkelland

Al meer dan 20 jaar is Arend-Jan Lubberdink bezig met de nestkasten en de zwaluwkommen van de Vogelwerkgroep Berkelland. Eerst alleen voor de groep Neede en Borculo en later na de fusie met de werkgroepen Eibergen en Ruurlo voor het gehele werkgebied van de Vogelwerkgroep.

Timmerwerk

Arend-Jan, inmiddels 85 jaar, is rond de eeuwwisseling gestopt met het houden van melkvee en varkens. Toen de schuren vrijkwamen en schoon gemaakt waren kon hij zich bezighouden met zijn hobby: timmerwerk. In plaats van de dieren kwamen er machines in te staan en werd het timmerwerkplaats. Hij had al wel een paar machines maar zo langzamerhand kwamen er enkele bij. Ook een echte timmermans werkbank, gekocht op een veilig bij een technische school in Lochem, kwam er te staan.

In het begin was Arend-Jan druk met het fabriceren van tuinbanken, stoelen en hekwerken voor buiten en wat later begon hij met het maken nestkasten voor de vogels op zijn erf.

Nestkasten

Anton Meenink en wijlen Jan Bosman waren de mooie kasten op het erf opgevalen en hebben hem toen gevraagd of hij er ook wat wilde maken voor de vogelwachten van Borculo en Neede. Dat was de start van zijn carrière als nestkastenbouwer. In het begin toen de deksels van de kasten nog werden bekleed met bitumen kreeg hij hiervoor hulp van diverse mensen. Het week maken van bitumen met een gasbrander en het dan op de deksel plakken was alleen niet te doen. Tegenwoordig worden de deksels bedekt met rubberfolie en dat kan Arend-Jan alleen.

Materiaalprobleem

Het probleem was, en is: hoe kom je aan voldoende materiaal om de nestkasten te blijven maken. Via-via is Arend-Jan in contact gekomen met de Meilink Industriële verpakkingsgroep uit Borculo.

In de fabriek werden afvalstukken hout apart gehouden en deze mochten worden meegenomen om thuis nestkasten van te maken. In het begin was het veel resten van dikke planken, later van plaatmateriaal.

Onlangs was er van een grote order bij Meilink veel restanten plaatmateriaal over, dit werd allemaal ter beschikking gesteld aan de de vogelwerkgroep. Hiermee kunnen er weer vele nestkasten worden gemaakt. Bij de Meilink groep hebben ze het sociale en maatschappelijke belang hoog in het vaandel staan. Wij als vogelwerkgroep Berkelland zijn dankbaar en blij om in de firma Meilink zo'n goede materialensponsor ter hebben gevonden en dat ook al meer dan 20 jaar!

1000 stuks

Bijna duizend stuks nestkasten zijn er in de loop der jaren door Arend-Jan gemaakt, van kleine nestkastjes voor zangvogels, tot grotere nestkasten voor Steen- Bos- en Kerkuilen. Ook voor de Torenvalk worden er nog steeds nieuwe nestkasten gemaakt.

Huiszwaluwen

Maar Arend-Jan heeft nog meer betekend voor de vogelwerkgroep en dan met name voor de zwaluwen. In de beginjaren van deze eeuw hadden met name de Huiszwaluwen het moeilijk omdat er geen goede modder (het basismateriaal voor de nesten) meer aanwezig was en daardoor de nesten van de gevel afvielen.

Men kwam toen op het idee om kunstnesten voor de zwaluwen te maken. Na eerst de kunst te hebben afgekeken bij Drop in Overijssel werden er in de werkplaats bij Arend-Jan mallen gemaakt

om daarin met cement, houtvezels en zand de nesten voor de zwaluwen te fabriceren. Eerst werd er samen met Dibbelink en Meenink voor Borculo en Neede gefabriceerd. Later, toen de fusie met de vogelwerkgroepen uit Eibergen en Neede tot stand kwam, waren ook Hemmie Weekhout en wijlen Freek Weijermars er veelvuldig bij aanwezig om te helpen. Men heeft toen in twee winterperiodes ruim 1200 kunstnesten gemaakt die later overal bij de boerderijen in heel Berkelland werden opgehangen. Dit gebeurde dan weer door de leden van de Zwaluwenwerkgroep.

Succesvol

Het succes van de kunstnesten wordt duidelijk uit de cijfers van de broedgevallen: meer dan 60% van de Huiszwaluwen broedt vandaag de dag in de kunstnesten.

Ondanks enkele periodes van niet kunnen werken en zijn toch niet zo jonge leeftijd heeft Arend-Jan dit jaar toch weer een mooie voorraad kasten weten te maken. We hopen dat Arend-Jan als kastenbouwer en de firma Meilink als materialensponsor de 25 jaar, en misschien nog meer, vol zullen maken!

Henk Lammers, coordinator nestkasten VWG Berkelland

Ingezonden foto's

Kauw
Foto: Kees van Rijn

Verrassing!

Benno Stortelder ging op een dag Bosuil pullen ringen, dacht hij... Toen hij bij de nestkast kwam bleek daar ineens een andere bewoner in te zitten!

Bij een eerdere controle zat daar nog een Bosuil te broeden. Helaas had een Steenmarter de kast in bezit genomen. Hierbij een mooie actie foto van de nieuwe bewoner... wel sneu voor de Bosuil.

Foto: Benno Stortelder

Geelgors
Foto: Kees van Rijn

Excursie Diepholz. Vrijdag 21 oktober 2022

Deelnemers: Jan en Anke Steg, Gemma Brinkhuis en Hugo de Vries, Gerrit en Thea Hogemans, Johan Slütter, Jan Ordelmans, Annemiek Leusink, Bertie Snoeijbos, Willy Smeenk, Ineke Lammers, Mendy Nieuwenhuis, Henk Lammers, Ellen van de Adel, Henk Leever. Een dagje Diepholz voor vogelaars staat synoniem voor Kraanvogels zien (en horen).

Keuzes maken

Vertrek om 7.30 uur met twee busjes uit Eibergen en dan kan het speculeren beginnen of en hoeveel Kraanvogels we gaan zien en ook of Henk en Henk de juiste gebieden hebben uitgekozen. Want het gebied bestaand uit met name veengebied (Moor) landbouwgronden en dorpen is best wel groot. Ongeveer 30 km noord-zuid en ruim 40 km oost-west. Dat lukt niet in één dag en dus moet je keuzes maken. Een goede keuze blijkt al jaren het gebied tussen Vechta en Drebber te zijn ten zuiden van het zogenaamde Groszes Moor: wordt ook wel An der Dadau genoemd. Een veengebied met ook veel kleine weggetjes om de landbouwgronden te bereiken door de boeren en ook door ons. Op de akkers liggen oogstresten van met name korrelmais en aardappelen e.d. en dat is prima voedsel voor Kraanvogels.

Allerte vogels

We waren nog geen 5 minuten in het gebied of we zagen en hoorden al Kraanvogels. Aanvankelijk nog een bescheiden aantal van ca 200 en we konden ze mooi bekijken, omdat we konden parkeren bij het laatste huis, waarna het akkerland met de vele weggetjes zich ontplooiwde. Wanneer je de auto verlaat is het verstandig om dat met “dekking” te doen, zoals wij deden bij het laatste huis. De vogels zijn gewend, dat daar enige bedrijvigheid is en vluchten niet weg, ook niet als we daar met verrekijkers, telescopen en camera's staan. Voeg daar de koffie en het delen van de

soorten vogels bij en het is duidelijk dat je dit niet in het open veld moet doen. De vogels zijn daar zeer alert en zelfs voor rijdende auto's vluchten ze nog als de afstand minder is dan ca 100 meter.

Grote groepen Kraanvogels

Op onze “Rastplatz” zagen we nog diverse andere soorten zoals o.a.: Huismus, Geelgors, Putter, Vink, Sijs, Kneu, Taigarietgans en Buizerd. Vervolgens toerden we langzaam met de beide busjes door een deel van het gebied en zagen enorme aantallen Kraanvogels. In nog geen uur tijd zagen we ca. 3000 Kraanvogels verspreid in kleine groepjes tot soms in groepen van wel 500-600. Bijzonder is ook dat je soms dichtbij 3 of 4 Kraanvogels ziet: dat zijn dan ouders met 1 of 2 jongen. De jongen zijn wat kleiner en hebben ook nog een bruine kop.

Ander gebied

Na deze tour kon onze dag al niet meer stuk en ook het weer werkte prima mee. Maar we zetten koers naar een ander gebied, waar we ook onze meegebrachte lunch konden nuttigen. Een half-uurtje rijden met onderweg weer diverse groepen Kraanvogels, waren we om ca 12.30 uur bij de “Kleine Turm” bij het Neustädter Moor gelegen tussen Varrel en Ströhen. Een prachtige plek met prima voorzieningen waaronder een toiletgebouw. Op de Turm heb je een wijds uitzicht over het Moor en kun je in de verte de Kraanvogels zien en horen. Spectaculair

was de komst van een luid trompetterende groep van ca 800 Kraanvogels die kwam aanvliegen. Een lange sliert van Kraanvogels, waar maar geen eind aan leek te komen en dat op een afstand van een paar honderd meter. Goed zichtbaar en ook hoorbaar, zelfs voor slechthorenden....

Meer soorten

Natuurlijk ontdekten we meer soorten in deze omgeving. Rode Wouw (3), Bruine Kiekendief (vrouw), Slechtvalk, Torenvalk en 2 Raven. Tijdens een wandeling langs en door het bos komen daar nog bekendere soorten bij zoals Staartmees, Kuifmees, Koolmees, Pimpelmees, Roodborst, Winterkoning, Gaai, Grote Bonte Specht e.d. De Klaptekster ontbrak helaas en hebben we deze dag ook niet weten te spotten.

Moordamm

Van deze plek hebben we de excursie een vervolg gegeven naar het befaamde Rehdener Geestmoor (tussen Wagenfeld en Lembruch) met zijn even beroemde Moordamm met Ausichtsturm. Maar ervaringen van de laatste jaren laten toch wel zien, dat de Moordamm minder spectaculair geworden is. Nog steeds komen er vele vogelaars naar toe om o.a. de slaaptrek te zien, maar overdag is er weinig te beleven ook toen wij er waren tot ca. 16.00 uur.

Een Groene Specht mooi kunnen zien in een dode boom en wat ganzen dat was het wel zo ongeveer. Natuurlijk ook wat andere vogelaars gesproken en een groepje uit Twente had op de Moordamm halverwege nog een Klaptekster zien vliegen en dat was voor onze terugweg nog een kans dus. Helaas geen Klaptekster, maar nog wel een Grote Zilverreiger en in totaal 55 soorten gespot.

Lang nagenieten

Met de geweldige ervaringen van de enorme aantallen Kraanvogels, in totaal tussen de 4000 en 5000 op deze dag keerden we huiswaarts. Voeg daarbij de foto's, die gemaakt zijn door Hugo en Ellen dan kunnen we nog lang nagenieten van deze prachtige excursie.

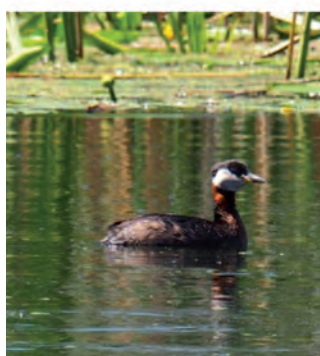
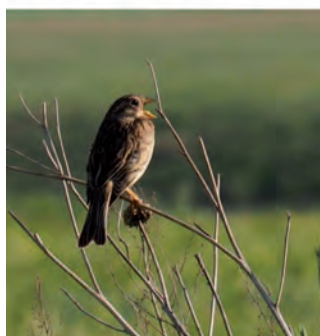
Tekst: Henk Leever
Foto's: Ellen van den Adel en Hugo de Vries

Reisverslagen van Bart ter Beek

Sonja Grooters heeft van Bart ter Beek diverse reisverslagen ontvangen. Deze verslagen zijn erg mooi en prettig geschreven. Hij beschrijft zijn reizen naar Spanje, Hongarije, Roemenië, Georgië en Turkije. Ben jij nieuwsgierig naar zijn verhalen? Ze zijn terug te vinden op de site van de Vogelwerkgroep onder het kopje publicaties. Hieronder een kleine impressie van de vogels die hij gezien en gefotografeerd heeft op zijn reis in 2022 naar Bulgarije!

Vanaf linksboven naar rechtsonder de volgende vogels: Kuifleeuwerik, Balkan Kwikstaart, Tapuit, Grauwe Gors, Zwartkopgors en de Roodhalsfuut.

Activiteiten Vogelwerkgroep

Het seizoen 2022 loopt al aardig op zijn einde. Er zijn vele mooie excursies geweest en ook de ledenavonden waren interessant en werden goed bezocht (zie verslaggeving in dit Zwaalfje op pagina 5).

Gepland staat nog:

LEDENAVOND

• maandag 14 november

De Melktap, Nettelhorsterweg 21, Geesteren
Aanvang 19.30 uur

Landelijke dag van de Sovon

Voor de 45ste maal organiseert Sovon Vogelonderzoek Nederland haar Landelijke Dag! We gaan er van uit dat we, na twee jaar Corona, weer een Landelijke Dag als vanouds mogen beleven, dus mét publiek. Het wordt dus weer een dag voor vogelaars en andere natuurliefhebbers, met boeiende lezingen en een uitgebreide informatiemarkt.

De Reehorst is een uitstekend bereikbare locatie vrijwel naast station Ede-Wageningen. De dag is bedoeld voor actieve vogelaars en iedereen met een hart voor vogels en natuur.

Voorlopig programma

- Uitgebreide informatiemarkt met tal van kortingen en voordeeltjes: boeken, optiek, vogel-en natuurreizen, natuurorganisaties en kunst.
- Inspirerende lezingen in vijf zalen
- Jeugdprogramma (voor 8-14 jarigen)
- Signeersessies en nog veel meer

De organisatie van de Landelijke Dag is in handen van Sovon i.s.m. Vogelbescherming Nederland, de Nederlandse Ornithologische Unie (NOU) en enkele terreinbeherende organisaties.

Houd de Sovon-website Landelijke Dag 2022 Sovon in de gaten voor het definitieve programma!

Jonge Boerenwaluwen

Vaak zie je Boerenwaluwen in het nest gevoerd worden. In de Biesbosch, in een oude Vlierstruik spotten we dit mooie tafereeltje...

Foto: Marjon Hoen